

Ett par intressanta iakttagelser på fåglar.

Ett experiment med en gök.

Man skulle kunna förmoda, att göken skulle ha det enbart bekvämt i sina fortplantningsförehavanden i och med det, att den överlämnar såväl ruvning som uppfödning av ungarna till värdfåglarna. En betydande lättnad har den visserligen, men icke förty måste gökhonan arbeta strängt vid uppsparandet av lämpliga bon. Det är icke nog med, att hon måste uppsöka de rätta arterna, utan hon måste också finna bon, där äggen ha den rätta ruvningsgraden. Ej heller är det alltid så lätt att komma in med äggen.

Nedanstående iakttagelse från Gåsborn i Värmland visar, att göken noga måste hushålla med de möjligheter, som finnas att placera det stora äggantalet.

Den 11 juni detta år strövade jag med en skogvaktare i marken, då vi fingo höra en gökhonas skarpa läte. Göken lägger i denna trakt ofta hos rödstjärten och har blågrön färg på sina ägg. Vi började alltså se oss om efter rödstjärtbon och hittade snart ett i en vedvälta. Det innehöll fem ägg, och ute i vedvältans yttre delar låg ett skadat gökägg. Göken hade inte lyckats komma in genom den trånga öppningen utan tappat ägget under sina ansträngningar och därvid hade det förolyckats.

Vi plockade då om veden, så att ingångshålet skulle bli lagom för en gök, i syfte att undersöka om gökhonan skulle begagna denna nya möjlighet.

Två dagar senare låg ett gökägg i boet, samtidigt som ett av rödstjärtens egna var undanplockat. Till färg och storlek

var det exakt lika det ovan nämnda skadade ägget samt till färgen överensstämmande med rödstjärtens.

Knappheten på lämpliga bon hade förmått samma gökhona (eller möjligen en annan av »rödstjärtyp») att genast utnyttja den nya möjlighet, som erbjöds.

Hällefors den 18 juli 1939.

Edvard Rådberg.

Ormvråk häckande på marken.

Ormvråken är som bekant en ganska slarvig byggmästare. Det är ingalunda sällsynt, att hans bo eller delar därav blåsa ned och att häckningsresultatet går till spillo. Av nedan beskrivna fynd framgår, att ormvråken efter en dylik katastrof stundom, ehuru väl ytterst sällan, kan fullfölja häckningen nere på marken.

Fig. 1. Ormvråkungen i det på marken påbättrade boet. De nedfallna äggen äro flyttade för att bättre synas.

Under
fors socke
annat ett
stånd ku
om en l
en ormv
sig, att
låg i boe
oskadat
synliga.)

Av de
rasat ned
bild 2.)
resterna
ett bo a